Trešdiena, 2021. gada 23. jūnijs

P9_TA(2021)0303

Noteikumi un vispārējie nosacījumi, kas reglamentē ombuda pienākumu izpildi

Eiropas Parlamenta 2021. gada 23. jūnija normatīvā rezolūcija par projektu Eiropas Parlamenta regulai, ar kuru nosaka noteikumus un vispārējos nosacījumus, kas reglamentē ombuda pienākumu izpildi (Eiropas ombuda statūti), un atceļ Lēmumu 94/262/EOTK, EK, Euratom (2021/2053(INL) – 2019/0900(APP))

(2022/C 81/13)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 228. panta 4. punktu,

— ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 106.a panta 1. punktu,

— ņemot vērā Komisijas atzinumu (COM(2021)0329),

— ņemot vērā Padomes piekrišanu (09425/2021),

— ņemot vērā savu 2021. gada 10. jūnija lēmumu par projektu Eiropas Parlamenta Regulai, ar ko nosaka noteikumus un vispārējos nosacījumus, kas reglamentē ombuda pienākumu izpildi (Eiropas Ombuda statūti), un atceļ Lēmumu 94/262/EOTK, EK, *Euratom* [1],

— ņemot vērā Reglamenta 46. un 54. pantu,

— ņemot vērā Konstitucionālo jautājumu komitejas ziņojumu (A9-0174/2021),

1. pieņem pielikumā pievienoto regulu;

2. uzdod priekšsēdētājam parakstīt regulu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 297. panta 1. punktu;

3. uzdod ģenerālsekretāram nodrošināt regulas publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;

4. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

---

[1] Pieņemtie teksti, P9_TA(2021)0280.

Trešdiena, 2021. gada 23. jūnijs

REZOLŪCIJAS PIELIKUMS

Eiropas Parlamenta regula, ar kuru nosaka noteikumus un vispārējos nosacījumus, kas reglamentē ombuda pienākumu izpildi (Eiropas ombuda statūti), un atceļ Lēmumu 94/262/EOTK, EK, *Euratom* (2021/2053(INL) – 2019/0900(APP))

EIROPAS PARLAMENTS,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 228. panta 4. punktu,

ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 106.a panta 1. punktu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Savienības Padomes piekrišanu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Komisijas atzinumu ([2]),

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

(1) Noteikumi un vispārējie nosacījumi, kas reglamentē ombuda pienākumu izpildi, būtu jāizstrādā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD), jo īpaši tā 20. panta 2. punkta d) apakšpunkta un 228. panta, Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas ("Harta") noteikumiem.

(2) Eiropas Parlamenta Lēmums 94/262/EOTK, EK, *Euratom* ([3]) pēdējo reizi tika grozīts 2008. gadā. Pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā 2009. gada 1. decembrī Lēmums 94/262/EOTK, EK, *Euratom* būtu jāatceļ un jāaizstāj ar regulu, kas pieņemta, pamatojoties uz LESD 228. panta 4. punktu.

(3) Hartas 41. pantā tiesības uz labu pārvaldību ir atzītas par Savienības pilsoņu pamattiesībām. Hartas 43. pantā ir atzītas tiesības vērsties pie Eiropas ombuda ar sūdzībām par Savienības iestāžu, struktūru, biroju vai aģentūru pieļautām administratīvām kļūmēm. Lai nodrošinātu, ka minētās tiesības ir efektīvas un lai uzlabotu ombuda spēju veikt pamatīgu un objektīvu izmeklēšanu, tādējādi stiprinot ombuda neatkarību, no kā tās abas ir atkarīgas, ombuds būtu jānodrošina ar visiem instrumentiem, kas tam nepieciešami Līgumos un šajā regulā minēto ombuda pienākumu sekmīgai izpildei.

(4) Pieņemot nosacījumus, saskaņā ar kuriem ombudam var iesniegt sūdzību, būtu jāievēro pilnīgas un vienkāršas bezmaksas piekļuves princips, pienācīgi ņemot vērā īpašos ierobežojumus, kas izriet no tiesvedības vai administratīvajām procedūrām.

(5) Ombudam būtu jārīkojas, pienācīgi ņemot vērā to Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru kompetenci, kas kļuvušas par ombuda izmeklēšanas subjektu.

(6) Ir jānosaka procedūras, kas jāievēro gadījumos, kad ombuda izmeklēšana atklāj administratīvas kļūmes. Ombudam katras gadskārtējās sesijas beigās būtu jāiesniedz visaptverošs ziņojums Eiropas Parlamentam. Ombudam arī vajadzētu būt pilnvarotam minētajā gada ziņojumā iekļaut novērtējumu par sniegto ieteikumu ievērošanu.

([1]) 2021. gada 18. jūnija piekrišana (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).
([2]) 2021. gada 18. jūnija atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).
([3]) Eiropas Parlamenta Lēmums 94/262/EOTK, EK, *Euratom* (1994. gada 9. marts) par noteikumiem un vispārējiem nosacījumiem, kas reglamentē ombuda pienākumu izpildi (OV L 113, 4.5.1994., 15. lpp.)

(7) Lai stiprinātu ombuda lomu un veicinātu labāko administratīvo praksi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās, neskarot ombuda primāro pienākumu izskatīt sūdzības, būtu vēlams ombudam ļaut veikt izmeklēšanu pēc savas iniciatīvas, ja tas to uzskata par pamatotu, un jo īpaši atkārtotu, sistēmisku vai īpaši nopietnu administratīvu kļūmju gadījumā.

(8) Pieprasījumiem piešķirt publisku piekļuvi ombuda dokumentiem būtu jāpiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 ([4]), ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1367/2006 ([5]), izņemot izmeklēšanas gaitā iegūtu dokumentu gadījumā, kad pieprasījumi būtu jāizskata tos izdevušajai Savienības iestādei, struktūrai, birojam vai aģentūrai.

(9) Ombudam vajadzētu būt pieejamiem visiem ombuda pienākumu veikšanai nepieciešamajiem elementiem. Šajā nolūkā Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām būtu jāsniedz ombudam visa informācija, ko ombuds tām prasa izmeklēšanas vajadzībām. Ja ombuda pienākumu izpildei vajadzīgs, lai ombuds saņemtu klasificētu informāciju, ko glabā Savienības iestādes, struktūras, biroji un aģentūras vai dalībvalstu kompetentās iestādes, ombudam vajadzētu būt iespējai piekļūt šādai informācijai, nodrošinot, ka tiek ievēroti noteikumi tās aizsardzībai.

(10) Būtu jānosaka pienākums ombudam un ombuda darbiniekiem neizpaust nekādu informāciju, ko viņi ir ieguvuši savu pienākumu izpildes gaitā, neskarot ombuda pienākumu informēt dalībvalstu kompetentās iestādes par faktiem, kas varētu būt saistīti ar noziedzīgiem nodarījumiem un kas ombudam tapuši zināmi izmeklēšanas gaitā. Ombudam arī vajadzētu būt iespējai informēt attiecīgo Savienības iestādi, struktūru, biroju vai aģentūru par faktiem, kas liek apšaubīt tās darbinieku rīcību. Ombuda pienākumam neizpaust informāciju, kas iegūta pienākumu izpildes gaitā, nebūtu jāskar ombuda pienākums veikt savu darbu pēc iespējas atklāti saskaņā ar LESD 15. panta 1. punktu. Lai pienācīgi pildītu savus pienākumus un pamatotu savus konstatējumus, ombudam būtu jāvar savos ziņojumos atsaukties uz jebkādu publiski pieejamu informāciju.

(11) Ja tas nepieciešams efektīvai ombuda pienākumu izpildei, ombudam vajadzētu būt iespējai sadarboties ar dalībvalstu iestādēm un apmainīties ar tām ar informāciju saskaņā ar piemērojamajiem valstu un Savienības tiesību aktiem, kā arī ar citām Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem vai aģentūrām saskaņā ar piemērojamiem Savienības tiesību aktiem.

(12) Eiropas Parlamentam būtu jāievēl ombuds Parlamenta sasaukuma sākumā un uz tā pilnvaru laiku, izvēloties ombudu no personām, kas ir Savienības pilsoņi un sniedz visas vajadzīgās neatkarības un kompetences garantijas. Būtu jāizstrādā arī vispārējie nosacījumi, tostarp attiecībā uz ombuda pienākumu izpildes izbeigšanu, ombuda aizvietošanu, pienākumu nesavienojamību, ombuda atalgojumu, privilēģijām un imunitāti.

(13) Būtu jāprecizē, ka ombuda mītnes vieta ir Eiropas Parlamenta mītnes vieta, kas noteikta Protokola Nr. 6 par Savienības iestāžu, dažu struktūru, organizāciju un struktūrvienību atrašanās vietu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību, Līgumam par Eiropas Savienības darbību un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumam ("Protokols Nr. 6"), vienīgā panta a) punktā.

(14) Ombudam būtu jāpanāk dzimumu paritāte sava sekretariāta sastāvā, pienācīgi ņemot vērā Padomes Regulā (EEK, *Euratom*, EOTK) Nr. 259/68 ([6]) paredzēto Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu un Savienības pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 1.d panta 2. punktu.

([4]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.).

([5]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1367/2006 (2006. gada 6. septembris) par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV L 264, 25.9.2006., 13. lpp.).

([6]) OV L 56, 4.3.1968., 1. lpp.

(15) Pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu, Padomi un Eiropas Komisiju šīs regulas īstenošanas noteikumi ir jāpieņem ombudam. Ja termiņā, ko iepriekš pamatoti noteicis ombuds, nav saņemts šo iestāžu atzinums, ombuds var pieņemt attiecīgos īstenošanas noteikumus. Lai ombuda pienākumu izpildē nodrošinātu juridisko noteiktību un augstākos standartus, šajā regulā būtu jānosaka pieņemamo īstenošanas noteikumu minimālais saturs,

IR PIEŅĒMIS ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets un principi

1. Šajā regulā ir iekļauti noteikumi un vispārējie nosacījumi, kas reglamentē ombuda pienākumu izpildi ("Eiropas ombuda statūti").

2. Ombuds savu pienākumu izpildē ir pilnīgi neatkarīgs un rīkojas bez kādas iepriekšējas atļaujas.

3. Ombuds palīdz atklāt administratīvas kļūmes Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru darbībā, izņemot Eiropas Savienības Tiesu, kad tā pilda tiesu iestādes funkcijas, pienācīgi ņemot vērā LESD 20. panta 2. punkta d) apakšpunktu un 228. pantu un Hartas 41. pantu par tiesībām uz labu pārvaldību.

Ombudam nevar iesniegt sūdzību par citu iestāžu vai personu darbību.

4. Attiecīgā gadījumā ombuds sniedz ieteikumus, priekšlikumus risinājumiem un ierosinājumus uzlabojumiem, lai atrisinātu konkrētu jautājumu.

5. Savu pienākumu izpildes gaitā ombuds nedrīkst apšaubīt tiesas nolēmumu pamatotību vai tiesas kompetenci pieņemt nolēmumu.

2. pants

Sūdzības

1. Ikviens Savienības pilsonis vai fiziska persona, kura dzīvo kādā dalībvalstī, vai juridiska persona, kuras juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī, var tieši vai ar Eiropas Parlamenta deputāta starpniecību iesniegt ombudam sūdzību par administratīvām kļūmēm.

2. Sūdzībā skaidri norāda tās priekšmets un sūdzības iesniedzēja identitāte. Sūdzības iesniedzējs var pieprasīt, lai sūdzība vai atsevišķas tās daļas tiktu izskatītas konfidenciāli.

3. Sūdzību iesniedz divu gadu laikā no dienas, kad sūdzības iesniedzējs ir konstatējis faktus, kas ir sūdzības pamatā. Pirms sūdzības iesniegšanas sūdzības iesniedzējs atbilstoši administratīvā veidā vēršas attiecīgajā Savienības iestādē, struktūrā, birojā vai aģentūrā.

4. Ombuds noraida sūdzību kā nepieņemamu, ja tā neietilpst ombuda kompetences jomā vai ja nav izpildīti 2. un 3. punktā izklāstītie procedūras noteikumi. Ja sūdzība neietilpst ombuda kompetences jomā, tas var ieteikt sūdzības iesniedzējam to iesniegt citai iestādei.

5. Ja ombuds konstatē, ka sūdzība ir acīmredzami nepamatota, viņš slēdz lietu un informē par šo konstatējumu sūdzības iesniedzēju. Gadījumos, ja sūdzības iesniedzējs par sūdzību ir informējis attiecīgo Savienības iestādi, struktūru, biroju vai aģentūru, ombuds informē arī attiecīgo iestādi.

6. Sūdzības par darba attiecībām starp Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem vai aģentūrām un to darbiniekiem ir pieņemamas tikai tad, ja attiecīgā persona ir izmantojusi visas iekšējās administratīvās procedūras, jo īpaši Civildienesta noteikumu 90. pantā minētās procedūras, un attiecīgās Savienības iestādes, struktūras, biroja vai aģentūras kompetentā iestāde ir pieņēmusi lēmumu vai ja ir beidzies atbildes sniegšanas termiņš. Ombuds arī ir pilnvarots pārbaudīt pasākumus, ko attiecīgās Savienības iestādes, struktūras, biroja vai aģentūras kompetentā iestāde ir pieņēmusi, lai nodrošinātu to personu aizsardzību, kuras, iespējams, cietušas no aizskarošas izturēšanās, un atjaunotu veselīgu un drošu darba vidi, kurā tiek ievērota attiecīgo personu cieņa, kamēr notiek administratīva izmeklēšana, ar noteikumu, ka attiecīgās personas ir izmantojušas iekšējās administratīvās procedūras saistībā ar minētajiem pasākumiem.

7. Līdzko ombuda reģistrētā sūdzība ir atzīta par pieņemamu un ir pieņemts lēmums sākt izmeklēšanu, ombuds par to informē attiecīgo Savienības iestādi, struktūru, biroju vai aģentūru.

8. Ombudam iesniegtās sūdzības neietekmē pārsūdzības termiņus administratīvās lietās vai tiesā.

9. Ja ombuds attiecībā uz iesniegtajiem faktiem notiekošas vai pabeigtas tiesvedības dēļ atzīst, ka sūdzība nav pieņemama, vai pieņem lēmumu izbeigt tās izskatīšanu, tās izmeklēšanas rezultātu, kuru ombuds līdz attiecīgajam brīdim ir veicis, iekļauj lietā un šo lietu slēdz.

10. Ombuds pēc iespējas ātri informē sūdzības iesniedzēju par veiktajām darbībām saistībā ar sūdzību un, ciktāl iespējams, kopā ar attiecīgo Savienības iestādi, struktūru, biroju vai aģentūru meklē risinājumu administratīvās kļūmes novēršanai. Ombuds informē sūdzības iesniedzēju par ierosināto risinājumu un iesniedz tam arī attiecīgās Savienības iestādes, struktūras, biroja vai aģentūras komentārus, ja tādi ir saņemti. Sūdzības iesniedzējs var iesniegt komentārus vai jebkurā posmā sniegt papildu informāciju, kas sūdzības iesniegšanas brīdī nebija zināma.

Ja ir rasts sūdzības iesniedzējam un attiecīgajai Savienības iestādei, struktūrai, birojam vai aģentūrai pieņemams risinājums, ombuds var lietu slēgt, neievērojot 4. pantā paredzēto procedūru.

3. pants

Izmeklēšana

1. Ombuds saskaņā ar saviem pienākumiem vai nu pēc paša iniciatīvas, vai uz saņemtas sūdzības pamata veic izmeklēšanu gadījumos, kad uzskata to par pamatotu.

2. Ombuds bez liekas kavēšanās informē attiecīgo Savienības iestādi, struktūru, biroju vai aģentūru par šādu izmeklēšanu. Neskarot 5. pantu, attiecīgā Savienības iestāde, struktūra, birojs vai aģentūra var pēc savas iniciatīvas vai pēc ombuda pieprasījuma iesniegt jebkādus noderīgus komentārus vai pierādījumus.

3. Ombuds var pēc savas iniciatīvas veikt izmeklēšanu, kad vien uzskata to par pamatotu, un jo īpaši atkārtotu, sistēmisku vai īpaši nopietnu administratīvu kļūmju gadījumos, lai šos gadījumus risinātu kā sabiedrības interešu jautājumu. Saistībā ar šādu izmeklēšanu ombuds var arī nākt klajā ar priekšlikumiem un iniciatīvām, lai veicinātu labāko administratīvo praksi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās.

4. pants

Mijiedarbība starp ombudu un iestādēm

1. Ja izmeklēšanas gaitā ir konstatētas administratīvas kļūmes, ombuds bez liekas kavēšanās informē attiecīgo Savienības iestādi, struktūru, biroju vai aģentūru par izmeklēšanas konstatējumiem un attiecīgā gadījumā sniedz ieteikumus.

2. Attiecīgā Savienības iestāde, struktūra, birojs vai aģentūra trīs mēnešu laikā nosūta ombudam detalizētu atzinumu. Ombuds pēc attiecīgās Savienības iestādes, struktūras, biroja vai aģentūras pamatota pieprasījuma var piešķirt minētā termiņa pagarinājumu. Minētais pagarinājums nepārsniedz divus mēnešus. Ja attiecīgā Savienības iestāde, struktūra, birojs vai aģentūra nesniedz atzinumu sākotnējā trīs mēnešu termiņā vai pagarinātajā termiņā, ombuds var izmeklēšanu slēgt bez šāda atzinuma.

3. Pēc izmeklēšanas slēgšanas ombuds nosūta ziņojumu attiecīgajai Savienības iestādei, struktūrai, birojam vai aģentūrai un, ja atklātās administratīvās kļūmes raksturs vai mērogs to prasa, arī Eiropas Parlamentam. Ziņojumā ombuds var sniegt ieteikumus. Ombuds informē sūdzības iesniedzēju par izmeklēšanas rezultātu, par attiecīgās Savienības iestādes, struktūras, biroja vai aģentūras sniegto atzinumu un par ziņojumā sniegtajiem ieteikumiem.

4. Vajadzības gadījumā saistībā ar izmeklēšanu par Savienības iestādes, struktūras, biroja vai aģentūras darbību ombuds pēc paša iniciatīvas vai pēc Eiropas Parlamenta uzaicinājuma var tikt uzklausīts Eiropas Parlamentā atbilstošā līmenī.

5. Katras gadskārtējās sesijas beigās ombuds iesniedz Eiropas Parlamentam ziņojumu par savu veikto izmeklēšanu rezultātiem. Ziņojumā iekļauj novērtējumu par ombuda ieteikumu, priekšlikumu risinājumiem un ierosinājumu uzlabojumiem izpildi. Attiecīgā gadījumā ziņojumā iekļauj arī to ombuda izmeklēšanu rezultātus, kuras saistītas ar aizskarošu izturēšanos, trauksmes celšanu un interešu konfliktiem Savienības iestādēs, struktūrās, birojos vai aģentūrās.

5. pants

Informācijas sniegšana ombudam

1. Šajā pantā "informācijas sniegšana" ietver visus fiziskus un elektroniskus līdzekļus, ar kuriem tiek nodrošināta ombuda un tā sekretariāta piekļuve informācijai, tai skaitā dokumentiem, neatkarīgi no informācijas veida.

2. "ES klasificēta informācija" ir jebkura informācija vai materiāli, kuriem piemērota ES drošības klasifikācija un kuru neatļauta izpaušana var izraisīt dažāda līmeņa apdraudējumu Savienības vai vienas vai vairāku dalībvalstu interesēm.

3. Ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus, Savienības iestādes, struktūras, biroji un aģentūras un dalībvalstu kompetentās iestādes pēc ombuda pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas un bez liekas kavēšanās sniedz ombudam visu informāciju, ko tas pieprasījis izmeklēšanas vajadzībām.

4. ES klasificētu informāciju ombudam sniedz, ievērojot šādus principus un nosacījumus:

a) Savienības iestāde, struktūra, birojs vai aģentūra, kas sniedz ES klasificēto informāciju, ir izpildījusi savas attiecīgās iekšējās procedūras un, ja informācijas autors ir trešā persona, tā ir devusi iepriekšēju rakstisku piekrišanu;

b) ir konstatēta ombuda vajadzība pēc informācijas;

c) ir jānodrošina, ka piekļuvi informācijai, kas klasificēta kā *CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL* vai augstāka līmeņa klasificēta informācija, piešķir tikai personām, kurām ir drošības pielaide attiecīgajam drošības līmenim saskaņā ar valsts tiesību aktiem un kuras pilnvarojusi kompetentā drošības iestāde.

5. Attiecībā uz ES klasificētas informācijas sniegšanu attiecīgā Savienības iestāde, struktūra, birojs vai aģentūra novērtē, vai ombuds ir praksē ieviesis iekšējās drošības noteikumus, kā arī fiziskus un procesuālus pasākumus, lai aizsargātu ES klasificētu informāciju. Šajā nolūkā ombuds un Savienības iestāde, struktūra, birojs vai aģentūra arī var vienoties par vispārēju satvaru, ar ko reglamentē ES klasificētas informācijas sniegšanu.

6. Saskaņā ar 4. un 5. punktu piekļuvi ES klasificētai informācijai nodrošina attiecīgās Savienības iestādes, struktūras, biroja vai aģentūras telpās, ja vien ar ombudu nav panākta citāda vienošanās.

7. Neskarot 3. punktu, dalībvalstu kompetentās iestādes var atteikties sniegt ombudam informāciju, uz kuru attiecas valsts tiesību akti par klasificētas informācijas aizsardzību vai noteikumi, kas liedz to darīt zināmu.

Attiecīgā dalībvalsts tomēr var sniegt ombudam šādu informāciju, ievērojot šīs valsts kompetentās iestādes paredzētus nosacījumus.

8. Ja Savienības iestādes, struktūras, biroji vai aģentūras un dalībvalstu iestādes plāno sniegt ombudam ES klasificētu informāciju vai jebkādu citu informāciju, kura nav publiski pieejama, tās par to iepriekš informē ombudu.

Ombuds nodrošina šādas informācijas pienācīgu aizsardzību un jo īpaši bez attiecīgās Savienības iestādes, struktūras, biroja vai aģentūras vai dalībvalsts kompetentās iestādes iepriekšējas piekrišanas to neizpauž sūdzības iesniedzējam vai sabiedrībai. Attiecībā uz ES klasificētu informāciju piekrišanu sniedz rakstiski.

9. Savienības iestādes, struktūras, biroji vai aģentūras, kas atsaka piekļuvi ES klasificētai informācijai, rakstiski sniedz ombudam pamatojumu, norādot vismaz atteikuma iemeslus.

10. Ombuds patur savā rīcībā 8. punktā minēto informāciju tikai līdz izmeklēšanas galīgai slēgšanai.

Ombuds var pieprasīt Savienības iestādei, struktūrai, birojam vai aģentūrai vai dalībvalstij šādu informāciju glabāt vismaz piecus gadus.

11. Ja ombuds prasīto palīdzību nesaņem, tas var informēt Eiropas Parlamentu, kas attiecīgi rīkojas.

6. pants

Publiska piekļuve ombuda dokumentiem

Pieprasījumus nodrošināt publisku piekļuvi dokumentiem ombuds izskata saskaņā ar noteikumiem un ierobežojumiem, kas paredzēti Regulā (EK) Nr. 1049/2001, kuru papildina Regula (EK) Nr. 1367/2006, izņemot izmeklēšanas gaitā iegūtiem dokumentiem un dokumentiem, kurus ombuds glabā šīs izmeklēšanas laikā, arī pēc izmeklēšanas slēgšanas.

7. pants

Ierēdņu un pārējo darbinieku uzklausīšana

1. Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru ierēdņus un pārējos darbiniekus pēc ombuda pieprasījuma uzklausa saistībā ar faktiem, kas attiecas uz notiekošu izmeklēšanu, kuru veic ombuds.

2. Minētie ierēdņi un pārējie darbinieki liecina savas iestādes, struktūras, biroja vai aģentūras vārdā. Viņiem joprojām ir saistoši pienākumi, kas izriet no noteikumiem, kuri attiecas uz viņiem.

8. pants

Izmeklēšana saistībā ar trauksmes celšanu

1. Ombuds var veikt izmeklēšanu, lai atklātu administratīvu kļūmju gadījumus tādas informācijas apstrādē, kas definēta Civildienesta noteikumu 22.a pantā un ko ombudam ir izpaudis ierēdnis vai darbinieks saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem, kuri paredzēti Civildienesta noteikumos.

2. Šādos gadījumos ierēdnis vai darbinieks saņem Civildienesta noteikumos paredzēto aizsardzību pret jebkādiem aizspriedumiem, kas pret viņu varētu rasties Savienības iestādē, struktūrā, birojā vai aģentūrā šīs informācijas paziņošanas dēļ.

3. Ombuds arī var noskaidrot, vai attiecīgā Savienības iestāde, struktūra, birojs vai aģentūra šādas lietas izskatīšanā ir pieļāvusi administratīvas kļūmes, arī saistībā ar attiecīgā ierēdņa vai darbinieka aizsardzību.

9. pants

Dienesta noslēpums

1. Ombuds un tā darbinieki nenodod atklātībā informāciju vai dokumentus, kurus iegūst izmeklēšanas gaitā. Neskarot 2. punktu, viņi jo īpaši nenodod atklātībā nekādu ombudam sniegtu ES klasificētu informāciju vai Savienības iestāžu, struktūru, biroju vai aģentūru iekšējos dokumentus vai dokumentus, uz kuriem attiecas Savienības tiesību akti par personas datu aizsardzību. Tie nenodod atklātībā arī jebkādu informāciju, kas varētu kaitēt sūdzības iesniedzēja vai jebkuras citas iesaistītas personas tiesībām.

2. Ja ombuda izmeklēšanas gaitā konstatētie fakti varētu būt noziedzīgs nodarījums vai ar tādu būt saistīti, ombuds par to ziņo kompetentajām dalībvalstu iestādēm un, ciktāl lieta ir to attiecīgajā kompetencē, — Eiropas Prokuratūrai saskaņā ar Regulas (ES) 2017/1939 ([7]) 24. pantu un Eiropas Birojam krāpšanas apkarošanai (*OLAF*), neskarot visu Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru vispārējo pienākumu ziņot *OLAF* saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 ([8]) 8. pantu

([7]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (*Euratom*) Nr. 1074/1999 (OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.).

([8]) Padomes Regula (ES) 2017/1939 (2017. gada 12. oktobris), ar ko īsteno ciešāku sadarbību Eiropas Prokuratūras (EPPO) izveidei (OV L 283, 31.10.2017., 1. lpp.)

3. Attiecīgā gadījumā un pēc vienošanās ar Eiropas Prokuratūru vai *OLAF* ombuds informē arī to Savienības iestādi, struktūru, biroju vai aģentūru, kurai ir pakļauts attiecīgais ierēdnis vai darbinieks, un tā var sākt piemērotas procedūras.

10. pants

Sadarbība ar dalībvalstu iestādēm un Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām

1. Ja tas nepieciešams ombuda pienākumu izpildei, ombuds var sadarboties ar dalībvalstu iestādēm saskaņā ar piemērojamiem valsts un Savienības tiesību aktiem.

2. Ombuds savu pienākumu ietvaros var sadarboties arī ar citām Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām, jo īpaši ar tām, kas atbild par pamattiesību veicināšanu un aizsardzību. Ombuds nepieļauj darbību pārklāšanos ar minēto Savienības iestāžu, struktūru, biroju vai aģentūru darbībām vai to darbību dublēšanu.

3. Šīs regulas piemērošanas nolūkā dalībvalstu iestādēm adresētus paziņojumus sniedz ar to pastāvīgo pārstāvniecību Savienībā starpniecību, izņemot gadījumus, kad attiecīgā pastāvīgā pārstāvniecība piekrīt, ka ombuda sekretariāts var tieši sazināties ar attiecīgās dalībvalsts iestādēm.

11. pants

Ombuda ievēlēšana

1. Ombudu ievēlē un var atkārtoti iecelt amatā saskaņā ar LESD 228. panta 2. punktu, izraugoties no kandidātiem, kas atlasīti pārredzamā procedūrā.

2. Pēc uzaicinājuma izvirzīt kandidatūras publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ombudu izvēlas no personām, kas:

— ir Savienības pilsoņi,

— izmanto pilnas pilsoniskās un politiskās tiesības,

— sniedz visas neatkarības garantijas,

— atbilst nosacījumiem, kas jāizpilda, lai ieņemtu augstāko juridisko iestāžu amatus savā valstī, vai kam ir atzīta kompetence un kvalifikācija, lai uzņemtos ombuda pienākumus, un

— kas nav bijuši valsts valdības locekļi vai Eiropas Parlamenta, Eiropadomes vai Eiropas Komisijas locekļi divu gadu laikā pirms uzaicinājuma izvirzīt kandidatūras publicēšanas dienas.

12. pants

Ombuda pienākumu izbeigšana

1. Ombuds beidz pildīt savus pienākumus vai nu savu pilnvaru termiņa beigās vai atkāpšanās vai atlaišanas gadījumā.

2. Izņemot atlaišanas gadījumu, ombuds paliek amatā, līdz ir ievēlēts jauns ombuds.

3. Priekšlaicīgas pienākumu izbeigšanas gadījumā jaunu ombudu ievēl uz atlikušo Eiropas Parlamenta sasaukuma laiku triju mēnešu laikā pēc amata vietas atbrīvošanās. Līdz jauna ombuda ievēlēšanai steidzamus jautājumus, kas ietilpst ombuda pienākumos, risina 16. panta 2. punktā minētā galvenā atbildīgā persona.

13. pants

Atlaišana

Ja Eiropas Parlaments plāno pieprasīt ombuda atlaišanu saskaņā ar LESD 228. panta 2. punktu, pirms šāda pieprasījuma izteikšanas tas uzklausa ombudu.

14. pants

Ombuda pienākumu izpilde

1. Pildot savus pienākumus, ombuds rīkojas saskaņā ar LESD 228. panta 3. punktu. Ombuds atturas no jebkādas rīcības, kas nav savienojama ar minēto pienākumu būtību.

2. Stājoties amatā, ombuds Tiesas priekšā dod svinīgu solījumu pilnībā neatkarīgi un objektīvi pildīt Līgumos un šajā regulā minētos pienākumus un gan pilnvaru laikā, gan pēc pilnvaru termiņa beigām ievērot no tiem izrietošās saistības. Svinīgais solījums jo īpaši ietver pienākumu ievērot godprātību un diskrētumu attiecībā uz konkrētu amatu vai priekšrocību pieņemšanu pēc pilnvaru termiņa beigām.

3. Ombuda pilnvaru laikā ombuds nedrīkst uzņemties citus politiskos vai administratīvos pienākumus vai citus amatus par atalgojumu vai bez tā.

15. pants

Atalgojums, privilēģijas un imunitāte

1. Darba samaksas, piemaksu un pensijas ziņā ombudu pielīdzina Tiesas tiesnesim.

2. Ombudam un ombuda sekretariāta ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem piemēro Līgumam par Eiropas Savienību, Līgumam par Eiropas Savienības darbību un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumam pievienotā 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 11. līdz 14. pantu un 17. pantu.

16. pants

Ombuda sekretariāts

1. Ombudam piešķir pienācīgu budžetu, kas ir pietiekams, lai nodrošinātu ombuda neatkarību un savu pienākumu izpildi.

2. Ombudam palīdz sekretariāts. Ombuds ieceļ sekretariāta galveno atbildīgo personu.

3. Ombuda sekretariāta ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem piemēro Civildienesta noteikumus. Sekretariāta darbinieku skaitu katru gadu apstiprina saskaņā ar budžeta procedūru.

4. Ja Savienības ierēdņi ir norīkoti darbā ombuda sekretariātā, šo norīkojumu uzskata par norīkojumu dienesta interesēs saskaņā ar Civildienesta noteikumu 37. panta pirmās daļas a) punktu un 38. pantu.

17. pants

Ombuda mītnes vieta

Ombuda mītnes vieta ir Eiropas Parlamenta mītnes vieta, kas noteikta Protokola Nr. 6 vienīgā panta a) punktā.

18. pants

Īstenošanas noteikumi

Ombuds pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu, Padomi un Eiropas Komisiju pieņem šīs regulas īstenošanas noteikumus. Tie atbilst šai regulai un ietver noteikumus vismaz par šādiem aspektiem:

a) sūdzības iesniedzēja un attiecīgās Savienības iestādes, struktūras, biroja vai aģentūras procesuālās tiesības;

b) sūdzību saņemšana, apstrāde un izskatīšanas slēgšana;

c) izmeklēšana pēc ombuda iniciatīvas; un

d) papildu izmeklēšana.

19. pants

Nobeiguma noteikumi

1. Lēmumu 94/262/EOTK, EK, *Euratom* atceļ.

2. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

3. Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

…,

Eiropas Parlamenta vārdā —

priekšsēdētājs